

TRADING CONCEPT ตอน ตามรอยเขียนหุ้นเติบโต (4)

สวัสดีครับท่านนักลงทุนกลับมาพบกันอีกครั้งในปี 2015 ครับ ขอให้ปีนี้เป็นปีทองของการลงทุนนะครับ **ซื้อหุ้นตัวไหนก็ขอให้วิ่งแรงแซงโค้ง** แบบเอาข้างมาจุดก็ไม่อยู่ จับอะไรก็ขอให้เงินเป็นทองหมดครับ

ถึงแม้จะเป็นปีใหม่แต่เรื่องเก่าของเรายังคงค้างคาอยู่ ดั่งนั้นมาต่อกันให้จบดีกว่าครับ ปีที่แล้วเราพูดถึงการหาหุ้นเติบโตตามวิถีทางของฟิลิป ฟิชเชอร์ โดยฟิชเชอร์กำหนดเป็นเงื่อนไขง่าย ๆ ไว้ทั้งสิ้น 15 ข้อ ที่ผ่านมาระดับได้คุยกันไปแล้ว 11 ข้อ ที่ครอบคลุมตั้งแต่ การพัฒนาสินค้าให้โดดเด่น ความสามารถในการขาย การควบคุมต้นทุนและสร้างกำไร แรงงานและผู้บริหาร รวมไปถึงคู่แข่งในอุตสาหกรรม ไปดูข้อที่เหลือกันเลย

12. มองกำไรแค่สั้นๆ หรือหวังกินยาว

บางบริษัทจะดำเนินการทุกวิถีทางเพื่อให้ได้กำไรที่สูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ในปัจจุบัน มองเผินๆ อาจดูดี แต่การดำเนินการลักษณะนี้จะทำให้การเติบโตของบริษัทนั้นไม่ยั่งยืน

บริษัทเติบโตที่จะสามารถคงความเติบโตได้อย่างยั่งยืน **ไม่ใช่โตพรวดเดียวแล้วหยุดโต** บางครั้งต้องยอมตัดทอนกำไรสูงสุดที่จะได้ในปัจจุบัน เพื่อแลกกับกำไรที่จะมากขึ้นในอนาคต ผ่านการสร้างค่าความนิยมกับทั้งลูกค้า ตัวแทนจำหน่าย หรือแม้แต่กับผู้จัดหาวัตถุดิบ (Supplier) เช่น การที่บริษัทยอมจ่ายค่าใช้จ่ายพิเศษเพื่อชดเชยให้กับลูกค้าประจำที่ประสบปัญหาที่ไม่คาดฝัน

โดยทั่วไปในหัวข้อนี้ จะดูได้ลำบากจากงบการเงิน แต่ให้นักลงทุนสามารถตรวจสอบได้ง่ายๆ ด้วยวิธีทำินทา (ฟังจากลูกค้าหรือคู่แข่ง)

13. ในระยะใกล้ๆ บริษัทต้องการเงินทุนเพื่อขยายกิจการหรือไม่ สำหรับบริษัทเติบโต การเพิ่มยอดขาย ย่อมเกี่ยวเนื่องกับ

การเพิ่มกำลังการผลิต และการขยายขึ้นของกิจการ ซึ่งปกติแล้ว บริษัทที่ผ่านเกณฑ์ข้ออื่นๆ มาได้ ย่อมแสดงถึงความสามารถในการอยู่รอด ทำให้การจัดหาเงินทุนสำหรับนำมาขยายกิจการทำได้ไม่ยาก ซึ่งจุดนี้จะเป็นข้อดี

แต่ฟิชเชอร์ให้ระมัดระวังของบริษัทที่มียอดการกู้ยืมสูงจนถึงเพดานที่อันตรายแล้ว ซึ่งนั่นจะทำให้วิธีการจัดหาเงินมาขยายกิจการ อาจต้องทำโดยการออกหุ้นใหม่มาเพิ่ม กรณีนี้ หากราคาหุ้นที่จะเสนอขายใหม่ในภายหลังสูงกว่าราคาปัจจุบันมากก็ดีไป ไม่เช่นนั้นแล้ว จะเกิดผลเสียหลายๆ อย่างไม่เฉพาะแต่การที่ต้องแบ่งส่วนปันส่วนของกำไรที่เติบโต ให้กับผู้ถือหุ้นคนใหม่ (จนเมื่อแบ่งแล้ว อาจเหลือกำไรถึงนักลงทุนไม่ต่างจากเดิม) แต่ยังคงต้องรับผลของการ dilution ทำให้มูลค่าความเป็นเจ้าของบริษัทลดน้อยถอยลงไปอีก

14. ผู้บริหารเป็นอย่างไรเมื่อบริษัทมีปัญหา

เป็นเรื่องปกติที่เวลาที่บริษัทเติบโตได้อย่างราบรื่น ผู้บริหารจะออกมาพูดคุยกับนักลงทุน หรือให้ข่าวอย่างเปิดเผยตรงไปตรงมา ถึงสิ่งที่บริษัทได้ทำไป (จนบริษัทเติบโต) และแผนที่จะดำเนินการต่อไป

แต่ไม่ว่าบริษัทจะดีแค่ไหน ย่อมมีบ้างบางครั้งที่เกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝัน ที่ทำให้บางสิ่งบางอย่างดูเลวร้าย ตรงนี้ให้นักลงทุนสังเกตดูครับว่า **ผู้บริหารจะยังยินดีออกมาพูดคุยกับนักลงทุนอย่างตรงไปตรงมาหรือเปล่า** หลายครั้งจะพบว่าผู้บริหารชอบออกมามีดบังอำพราง หรือแม้กระทั่งหายเข้ากลีบเมฆไป

15. ผู้บริหารมีความซื่อสัตย์สุจริตหรือไม่

บางครั้งสิ่งที่เป็นต้นทุนสูงสำหรับนักลงทุนก็คือการฉ้อฉลของบุคคลภายใน ยกตัวอย่างเช่น การตั้งเงินเดือนที่สูงกว่าปกติให้ตนเอง การเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่ขายหรือให้บริษัทเช่าด้วยราคาที่มีส่วนต่างมาก หรือการที่บริษัทต้องซื้อของผ่านบริษัทนายหน้า (ที่แทบไม่ทำอะไรเลย) ถ้ามคิดค่าคอมมิชชั่นมาก ๆ

สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นตัวอย่างของช่องทางจ้อฉล ซึ่งถึงบริษัทจะเติบโตและสร้างกำไรได้เพิ่มขึ้นซักเท่าไร หากมีผู้บริหารที่ขาดความซื่อสัตย์ กำไรก็คงตกถึงมือนักลงทุนจริงๆ เพียงแค่เศษเสี้ยวหนึ่งเท่านั้น

วิธีการเดียวที่จะรอดพ้นจากเรื่องดังกล่าว ก็คือ นักลงทุนต้องมองหาบริษัทที่ผู้บริหารมีจิตสำนึกสูง ที่จะรับผิดชอบและดูแลผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นอย่างแท้จริง

ทั้ง 15 ข้อที่กล่าวผ่านมาทั้งหมด เป็นแนวทางนะครับ ในการลงทุนจริงๆ จะรอหาบริษัทที่ผ่านเกณฑ์ทั้ง 15 ข้อพร้อมกันคงจะไม่ง่ายแน่ๆ ดังนั้น อาจมีบางข้อที่บริษัทยังไม่ผ่าน ก็ยังถือเป็นบริษัทเติบโตที่น่าลงทุนอยู่ดี ยกเว้นแค่บางข้ออย่างข้อสุดท้าย หากไม่ผ่านแล้ว ถึงอีก 14 ข้อจะผ่านก็ควรหลีกเลี่ยงให้ไกลครับ

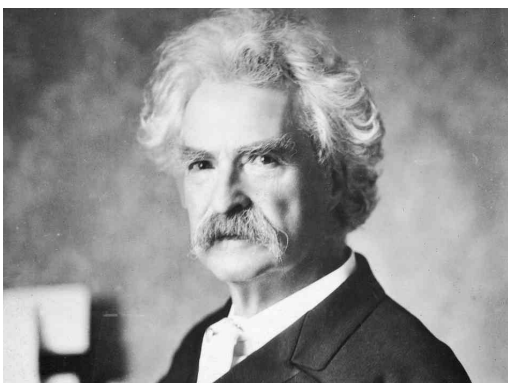
ซื้อแล้วเมื่อไหร่จะขาย

คุยกันมา 4 ตอน พูดถึงแต่การหาบริษัทเติบโต เพื่อที่จะเข้าซื้อ แต่เมื่อซื้อแล้ว พี่เชอร์ ไม่ได้ให้ปิดจอบไปนอน นะครับ แต่ยังคงติดตามอยู่อย่างสม่ำเสมอ โดยแนะนำไว้ว่า บริษัทที่เขาคือ

อยู่นั้น จะขายก็ต่อเมื่อตกอยู่ในข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้

1. เกิดความผิดพลาดอย่างใหญ่หลวงในการวิเคราะห์หุ้นที่ซื้อ
 ไม่มีใครสามารถรู้จักบริษัทที่ตนเองกำลังจะซื้ออยู่ได้อย่างทะลุปรุโปร่ง ดังนั้น เมื่อซื้อแล้ว หากพบหลักฐานว่าความจริงด้านลบนั้นมีความชัดเจนขึ้นเรื่อยๆ เช่น พื้นฐานของกิจการแยกว่าที่คาดไว้ ผู้บริหารแสดงความไร้จรรยาบรรณ เป็นต้น
 นักลงทุนต้องไม่ลังเลที่จะขายในทันที ไม่ว่าจะกำไรหรือขาดทุนก็ตาม บ่อยครั้งที่ราคาตกลงและนักลงทุนได้แต่รอโดยหวังขายคืนที่ราคาทุน ทำให้ไปๆมาๆ ได้ถือหุ้นในบริษัทที่ไม่ต้องการยาวไปเลย
2. บริษัทมีการเปลี่ยนแปลง
 สังขารไม่เที่ยงครับ บริษัทก็ไม่เที่ยงเช่นกัน เมื่อเวลาผ่านไป บริษัทที่เคยผ่านเกณฑ์ทั้ง 15 ข้อนั้น บัดนี้อาจไม่ผ่านเสียแล้ว เป็นสัญญาณว่าบริษัทอาจเข้าสู่ช่วงขาลงหรืออย่างน้อยก็ถึงจุดอิ่มตัวแล้ว หากพบก็ต้องขายครับ
3. มีบริษัทอื่นที่สดใสกว่า
 ดังคำโบราณที่ว่า “รักเมียทอดเมียได้ รักหุ้นทอดหุ้นตาย” ฟังดูอาจเกินเลยไปบ้าง แต่ด้วยเงินทุนที่มีจำกัด หากพบบริษัทอื่นที่น่าสนใจมากกว่า ดูมีอนาคตมากกว่า ก็อาจถึงคราวต้องพิจารณาโยกย้ายเงินลงทุน
 แต่ข้อนี้พี่เชอร์เห็นว่า ปกติแล้วเรามักจะรู้จักบริษัทเดิมที่ถืออยู่ดีกว่าบริษัทใหม่ที่จะเข้าไปซื้อ ดังนั้นก่อนที่จะขายหุ้นดีไปซื้อหุ้นที่(เชื่อว่า)ดีกว่า ต้องทำด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่งที่สุด แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าครับ...จารย์ดี

คำคมเขียนหุ้น

มาร์ก ทเวน (Mark Twain)

“ใส่ไข่ทั้งหมดทุกฟองของคุณไว้ในตระกร้าใบเดียว และเฝ้าดูแลตระกร้า นั้นให้ดี”

“Put all your eggs in one basket and then watch that basket.”

รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยข้อมูลเท่าที่ปรากฏและเชื่อว่าเป็นที่น่าเชื่อถือได้แต่ไม่ถือเป็นการยืนยันความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลใดๆ โดยบริษัทหลักทรัพย์ ยูโอบี เคย์ ฮียน (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ผู้จัดทำขอสงวนสิทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงความเห็นหรือประกาศการณ์ต่างๆที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ โดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้า รายงานฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน โดยไม่ได้เป็นการชี้นำชักชวนให้นักลงทุนทำการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ หรือตราสารทางการเงินใดๆ ที่ปรากฏในรายงาน